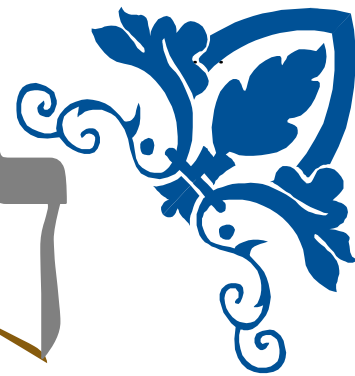

זכרי הנפר

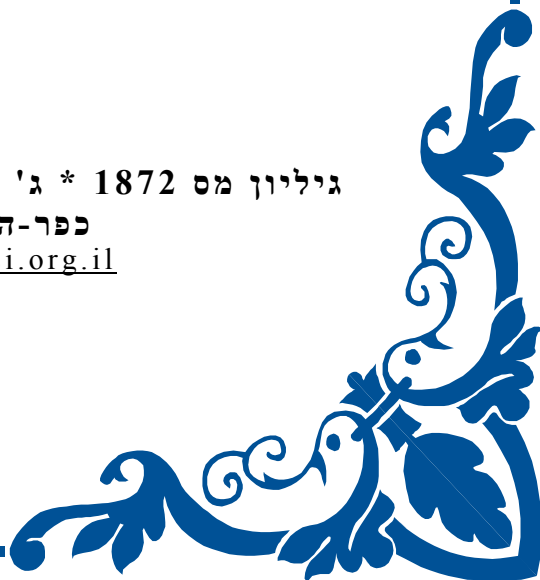
בין גשם לגשם / ד. אגמון

בין גשם לגשם יצאתי לראות
איך שמש צוחקת בים הטיפות.
הצצתי בגן, אך רגע לשאול:
השלום לנבטי שבקעו רק אתמול?
כבר צוהל הסביון בצידי הגדר.
על עלה של לופית חלזון התעורר.
ולבנין מרפרף רפרופים
של סחור סחור,
קצת שמש לגמוע,
ללגום מעט אור.
בין גשם לגשם חיוך רך ראשון
חייך החורף בגני הקטון.

גיליון מס 1872 * ג' חשוון תשס"ד * 28 לנובמבר 2003

כפר-הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

חוויות טובות

השבוע התארחו אצלינו בלינה הכפרים שלושים אחיות אחראיות ומנהלת בית החולים באשקלון. האחות הראשית שם היא בת מחזור שלי מרמב"ם והחברה הטובה ביותר שיש לי הרבה שנים. להם זה היה טיול גיבוש צוותים מלווה בחוויות גליל. סדנת חלימה ארוחת ערב במסעדה בג'עוני. ובוקר במושב מולדתי ראש-פינה. רותי בת כיתתי מראש פינה הנחתה את החלק ההסטורי של המקום ואני הצטרפתי בחלקים אוטנטיים של חוויות ילדות ברחוב העליון. ביקרנו בבית סבתי, בבית הכנסת של ילדותינו בבית הקברות בואדי. ולסיום צפינו במופע אורקולי אודות תולדות המושבה. מאוד מומלץ למי שטרם ראה.

עבורי זה היה יום גיבוש בעל אופי אחר לגמרי. בוקר שמש נעימה של סתיו בואדי מימיני רותי שליוותה אותי מיום הולדתי ועד גיל 17, אז יצאתי לרמב"ם שבחיפה ללמוד בבב"ס לאחיות. שם פגשתי את תמי שהפכה לי לחברה טובה. בין רותי ותמי עוברת כל מסכת חיי. הרגשה נפלאה הייתה זו עבורי להפגיש אותן ולהיות איתן ביחד. בראש פינה, אני אומרת, אני מתחברת אל הכי עצמי שיש לי. כשאנו חווים ימים נפלאים של ממש, יש לנצור אותם ולשמור, ולכתוב אותם כדי לזכור.

בכפר הנשיא בחדרי האירוח נהנו האחיות והאחים מאוד, מהחדרים, מהשירות המקבל והמחייך של קורין. יש שכבר נרשמו לחופשה הבאה, יש שציינו שמכל בתי האירוח שבקיבוצים כאן היתה להם חוויה מתקנת. אז הכל טוב, ושימשיך וכך יהיה לנו.

את העלון השבוע עורכת דורית בתודה. את הפירורים בשבוע הבא תאסוף ותכתוב אותם ארי שטיינר. אז ספרו דברו כתבו לנו.

ובברכת שבת שלום נסיים. שושנה ש.

1/12	יורם בן-חיים	5/12	מרים כהן מעין מסר רועי-דן זאבי (נין נטע אלמן)
2/12	נועה בן-חנוך (נכדה) דרור גלעדי (נכדה שרקי)	6/12	גאיה סלע (נכדה) בר המאירי בת- אל רוזנקרנץ אלמוג כהן-ישר (נכדה רחמני)
3/12	איתמר כהן (נכד ר. כהן) מאור ראבינוב	3/12	גשם כמרן (נכד ארנולד)
4/12	מעין פלמה אברי גליק		

ומי נישואין

30/11 אסנת ודרור אגמון

6/12 קרן ודוד ארנברג
עיינה ועמיחי יוגב

פרורים

ברוכים המבקרים:

נאוה בן חיים ווהמשפחה הגיעו לביקור
אורלי ארנולד והבנות מגיעות בימים הקרובים.
אנו מאחלים לכם שהות נעימה.

איתן נמלי היה אמור לנסוע היום (יום ג') לחו"ל, אך נשאר בארץ עקב
השביתה. לא נורא. יש לך עוד כמה ימים עם המשפחה.

למוטי הטבח נולדו תאומים - בן ובת - המון מזל טוב. בעוד כמה
חודשים (או שנים) תתחיל לישון טוב בלילה...

השפעת מככבת. הרבה בריאות לכולם.

צוות הנוי מבצע גיזום לקראת החורף.

במסגרת שיבת בנים למשק, ליאת (גולדברג), עמק והילדים, חוזרים
לגור איתנו. ברוכים החוזרים. וכן ירבו.

גן רימון עובר (כמעט סיימו) שיפוץ שכלל החלפת מרצפות בפינת
הבובות וצביעתה בצבעים נחמדים, הוסיפו שירותים, החליפו אריחים
והכל במימון המועצה.

מסיבת יומולדת 80 נערכה למאיר ריינס במועדון ביום שישי שעבר.
בהשתתפות חברים רבים. החמולה המורחבת ארגנה ערב "אלה הם
חיך", עם תמונות, סיפורים ושירים שנכתבו במיוחד לארוע, ובוצעו
ע"י הכשרונות המוכרים של הוגנרים ורן גינת. מספרים שהיה
נפלא, מרגש ומרתק, לשמוע את סיפור חייו של מאיר שמשיק
להסטוריה העולמית והלאומית. פרטים אצל המשפחה. (בהמשך העלון
- 2 שירים).

שיתוף פעולה פורה ונפלא מתקיים בין ספריית הילדים והמפגש. מספר
ותיקים ובראשם דבי, מסמנים את הספרים בהתנדבות ותורמים בכך
רבות. תודה גם לשולמית שדואגת לשנע את הספרים מידי שבוע. תודה
גם לאלה ששמותיהם לא הוזכרו ועוזרים במבצע.

שבת שלום - דורית וטוטסי

היכּונו

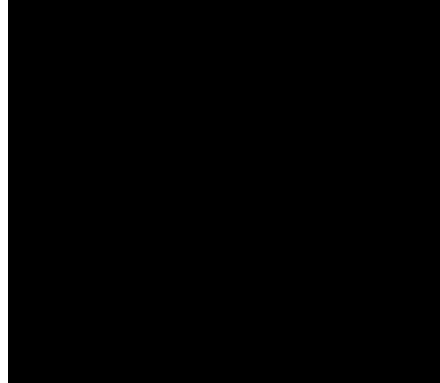
למסיבת הגיוס והשחרור

של המאהה- 21

ב-5.12.03.

פרטים בהמשך.....

שרה דבולט

לכל החברים הרבים והטובים ששאלו, דאגו

ועקבו

אחר שלומו של רמי שלנו, אנו מודים

מקרב לב.

רמי כבר בבית ואנו מקווים שהוא יחזור במהרה

לבריאות טובה.

תודה, תודה מקרב לב.

משפחות גולן ואורן.

בלדה לאבא

מילים: יונה אורן (לפי מנגינת בלדה לסוכן כפול - משינה.)

הוא הגיע אל הארץ בדרכים עקלקלות
הוא היה נתין בריטי, לא רצה להתגלות.
ממרסיי, מעליה-בית, הוא פעל בסודיות
ובארץ לאשתו מיד הלך הוא לאיבוד –

ידע שרכש ב - NAVY למולדתו הביא
הוא הלך לסידני-עלי, שם קורס קשר העביר;
בחיפה, בסטלה מאריס, הוא שרת בחיל הים
כשנולדה לו בת שלישית חזר למשק כמו כולם.

הוא עלה לפלשתינה, בספינת מעפילים
הוא הגיע לראש פינה, ולכפר הנשיא.

במספוא עבד במרץ, במטע וגם בדיר
הוא לבש מדי ארקיע, את הכובע לא הסיר.
איש חינוך היה בין אלה – חברת נוער ואולפן
על איכות לא התפשר הוא במחלקת החמרן.

בדירת חדר שם חיו שלוש בנות וזוג הורים
גינה, חתול, משחק או שנים והמון-המון ספרים.
לבנותיו תירגם את דיסני, כתב ידו ברור נקי
פסי ניר גזורים ישר ועל הספר מודבקים.

כי בית ריינס קצת חריג הוא, בין בתי כפר הנשיא
אין שם english, כלל וכלל לא, מדברים פה רק עברית.

הוא למד בהתכתבות כלכלה וערבית,
ומזרחנות אחר כך, במכללת ארנים.
אך מגדל השן לא-לו הוא, וצריך להתפרנס
כשנקרא האיש לדגל - הוא לרגע לא היסס .

עת לספריה הגיע - יסודי דיקן קפדן
קצת הביט הוא מסביב, והשתלט על הענין,
לקוראים מאיר פנים ובעיניו חיוך ביישן
שוב לומד, מחשב הפעם, זהו מאיר כמובן –

והזמן חלף בשטף, וגדלה המשפחה
אבא סבא מאיר ריינס – כל המשפחה סביבך.
אבא סבא סבא רבא, כל המשפחה סביבך
אבא סבא סבא רבא, אנו אוהבים אותך.

לסבא מאיר, ליום הולדתו השמונים

מילים: לירון גינת לחן: לפי אהבת פועלי הבנין
(הושר באהבה על ידי הנכדים במסיבה במועדון.)

יום יום הוא קם כמו שעון בבוקר
הולך לפתוח את הספריה,
כי בשבילו "אנחנו עם הספר"
זה לא ביטוי, אלא אמת חיה.
והוא מבין כמעט בכל נושא שבעולם,
מסביר הוא על היסטוריה, פוליטיקה, איסלם,
ולו ידעו כל הספרים לשיר,
גם הם היו שרים לך מאיר:

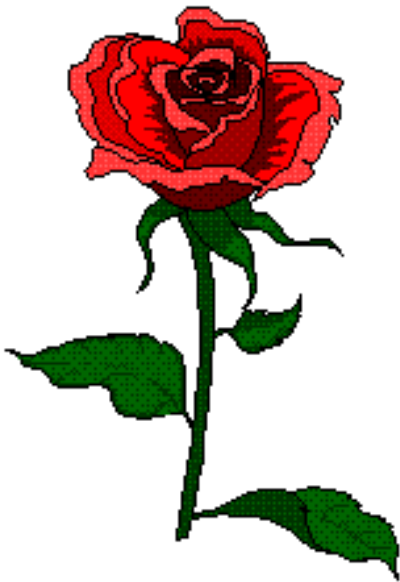
(פזמון:)

סבא בן שמונים
אותו אנחנו אוהבים
והתכנסנו כאן, לחגוג לו חג
יש לנו עניין עם סבא מצויין
מזל טוב שיהיה, עד ראש הגג!

סבא שלנו איש של אידאליים
אחרי שרות ב - NAVY כמלח,
ברוב גבורה הוא העפיל לארץ
ובנה אותה - איזה מוצלח!
את הקיבוץ וגם את חיל הים עזר לבנות,
ובין לבין, עם סבתא גידל שלוש בנות
כן, הוא עשה עד כה ממש המון,
לכן נשיר לו שוב את הפזמון:

(פזמון:)

סבא בן שמונים
אותו אנחנו אוהבים
והתכנסנו כאן, לחגוג לו חג
יש לנו עניין עם סבא מצויין
מזל טוב שיהיה, עד ראש הגג!

השיבה של משפחת שפרונג

הנרי ואני היינו בתחילת חודש זה בשווצריה, לרגל הוצאתו לאור בגרמנית של ספר הנקרא בתרגום-השיבה, או-החזרה.

כאשר נסענו לפני 3 שנים לכמה ימים, לארץ זו, היה זה בענין תביעתו של ג'ו, אחיו של הנרי, את ממשלת שווצריה על כי בשנת 1943, בנסיון לחצות את הגבול מצרפת לשם, העבירו שומרי הגבול את ג'ו ושני בני דודו לידי הגסטפו. הם נלקחו לאושוויץ, מקום שם הועברו שני בני הדוד ישר לתאי הגזים.

הספר, אותו כתב סטפן קלר- הסטוריון שווצרי, מספר את תולדות השרדותו של ג'ו, ואת מסכת המשפט, שבפסק הדין שלו נקבע, שאין הצדקה לתביעה.

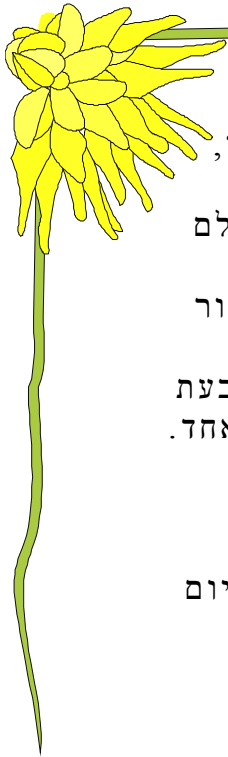
ארועי ההוצאה לאור נערכו בכמה ערי שדה וגם בשאולשפילרהאוס (התיאטרון) בציריך, בנוכחות 500 איש, שקנו כרטיסים לכך. על הבמה ישבו סטפן קלר, גב' רות דרייפוס- נשיאת שווצריה לשעבר וג'ו. במשך כשעתיים שוחחו שלושתם על המשפט ועל מלחמת העולם וכו' ורתקו אותנו השומעים מאד. בסיום נעמד כל הקהל הרב ומחא כפיים ומחה דמעה.

הספר מספר גם את תולדות משפחת שפרונג, מתקופת הורי הוריו של הנרי, שגרו בשתי עיירות קטנות בפולין. בניהם- הם ההורים הצעירים, יחד עם חבורה גדולה, הגיעו בשנות ה-20 של המאה העשרים לברלין, תוך מחשבה לבנות חיים טובים בעיר הגדולה. לאחר כעשר שנים כבר נאלצו האנשים הללו לחפש מקום אחר ולמעשה להסתתר עד עבור זעם.

הספר יתורגם בשווצריה לצרפתית. התרגום לאנגלית יותר בעייתי וכן גם התרגום לעברית.

יעל ש'

על מיסים, עניים ועשירים

שיעור פשוט בכלכלת שוק - את הטקסט סיפרה בזמנו שרי אריסון, כשהתה עדיין בישראל. להלן הסבר לשיטת תשלומי מיסים שלנו - בשפה פשוטה, כך שכולם יבינו.

נניח שבכל יום עשרה אנשים יוצאים למסעדה לאכול. החשבון עבור עשרה איש מסתכם ב- 100 שקלים. אם הם משלמים את החשבון באותה צורה שאנו משלמים את המיסים, זה יתחלק בערך כך: ארבעת הראשונים, העניים ביותר, לא ישלמו כלום. החמישי ישלם שקל אחד. השישי - שלושה שקלים. השביעי - שבעה שקלים. השמיני - 12 שקלים. התשיעי - 18 שקלים. העשירי, העשיר ביותר, ישלם 59 שקלים.

כך הם החליטו לשלם את החשבון. עשרת האנשים אכלו במסעדה יום יום, והיו די מרוצים בסידור זה. עד שיום אחד בא בעל המסעדה ואמר: אתם לקוחות נאמנים וטובים אז החלטתי לתת לכם הנחה יומית של 20 שקלים, כך שהארוחה עכשיו תעלה רק 80 שקלים.

הקבוצה רוצה להמשיך בתשלום לפי שיטת המיסים שלנו. אזי - ארבעת הראשונים לא הושפעו, והם ימשיכו לאכול בחינם. אבל איך תתחלק ההנחה בין שאר ששת הסועדים?

איך הם יחלקו את ההנחה של 20 שקלים, כך שכל אחד יקבל את החלק שלו בצורה הוגנת?

האם כל אחד יקבל הנחה של 3.33 שקלים (20/6)? אם יחלקו כך, הרי שהאיש החמישי והשישי יצטרכו לקבל כסף כדי שיאכלו. לפיכך החליט בעל המסעדה, שאת ההנחה הם יחלקו כפי שחילקו קודם את החשבון: האיש החמישי - יאכל בחינם, השישי ישלם שני שקלים. השביעי ישלם חמישה שקלים. השמיני ישלם תשעה שקלים. התשיעי ישלם 12 שקלים והעשירי ישלם 52 שקלים (במקום 59).

המצב שנוצר עכשו (כמובן) היה יותר טוב עבור כל איש ואיש מששת הסועדים מאשר היה קודם, וכל אחד שילם פחות מאשר קודם. ארבעת הראשונים המשיכו לאכול בחינם.

אך בצאתם מהמסעדה התחילו הסועדים להשוות את ההנחה שקיבלו. האיש השישי אמר:

"אני קיבלתי רק שקל אחד מ- 20 השקלים של ההנחה, בעוד שהוא (והצביע על העשירי) קיבל שבעה שקלים מתוך 20 השקלים". האיש החמישי (זה האוכל עכשיו חינם) אמר:

"כן זה נכון, אני חסכתי רק שקל אחד, בעוד שהוא (והצביע על העשירי) חסך פי שבעה ממני, זה ממש לא פייר". האיש השביעי צעק:

"זה נכון, למה הוא צריך לקבל שבעה שקלים בחזרה ואני רק שניים? עשירים מקבלים תמיד את כל ההטבות!"

"רגע אחד", צעקו ארבעת הסועדים הראשונים, "אנחנו לא קיבלנו

כלום בכלל. תמיד השיטה דופקת את העניים".

תשעת האנשים הקיפו את האיש העשירי, והחטיפו לו מכות. למחרת הוא לא הופיע לסעודה, כך שתשעת הסועדים האחרים החליטו לשבת ולאכול בלעדיו. אבל ברגע שהם באו לשלם את החשבון, הם גילו משהו מאד מאד חשוב: היו חסרים להם 52 שקלים...

רענן ביבר, מנכ"ל דל ישראל.

פטירות

ו' בכסלו תשנ"ה	9/10/91	מר ישראל וויס
ו' בכסלו תשס"א	7/12/2000	יונתן סטיל

